

Kuna rozdrtila Český Brod...

Na letošní český pohár v TZ postoupila hned pětice našich reprezentantů (Sympl, Strom, Paťa, Marťas J. a Kuna). Nejvyššího umístění dosáhla Kačka, která obsadila úžasné třetí místo! Gratulujeme a zároveň pokládáme pár otázek...

Jak dlouho už jezdíš na závody?

Na závody jezdím teprve druhý rok, ale ještě bych určitě nechtěla skončit.

Co tě na nich nejvíc láká?

Turistáky mě donutí něco dělat... donutily mě začít běhat a za to jsem ráda. Taky to vždy bývá super zážitek, jet třeba do Pacova 7 hodin přes celou republiku :D

Která disciplína tě nejvíc baví a kterou bys nejradši zrušila?

Nejvíce mě baví asi lanová lávka... je docela nenáročná. Nezrušila bych nic, to už by

nebyly turistáky, ale moc mi bohužel nejde hod míčkem.

Napadlo tě někdy, že to můžeš dotáhnout tak daleko?

Nikdy jsem nad tím moc nepřemýšlela a běhala spíš pro radost... vždy jsem makala naplno, ale holky byly lepší. Byla jsem překvapená, když se to povedlo :)

Jaký to byl pocit, když jsi stála na bedně a dostávalas tu medaili? Co se ti při tom honilo v hlavě?

Byl to úžasný pocit, ale už si to moc nepamatuju... Jen vím, že jsem vzpomínala na všechny co mě podporovali J jinak jsem se asi jen tak dívala kolem sebe a byla v šoku :)

Jaký je tvůj největší zážitek ze závodů?

Asi cesta zpět z Českého poháru minulý rok v Pacově... tolik jídla jsem už dlouho nesnědla J pak samozřejmě 3. místo na MČR.

Co bys vzkázala ostatním?

Příští rok pořádně natrénujeme, ať nás jede co nejvíc!! Určitě máte velkou šanci. Jen se stačí aspoň trochu naučit ty materiály na to a pak si to hlavně pořádně užít!! J Děkuju všem vedoucím a závodníkům za letošní turistáky.

Mistrovství České Republiky v tur. závodech

V pátek 12.6.2015 jsme se odpoledne sešli na nádraží v sestavě postupujících

závodníků, tedy já, Tom, Kačka, Sympl, a jako doprovod vedoucí Žán a Pavča. Vyrázili jsme, v Kolíně přisedli a potkali se s dalšími oddíly, které putovaly stejně jako my na závody až do stanice Český Brod.

Šli jsme asi 15 minut k našemu ubytování = základní škola, odprezentovali se a pořadatelé nás zavedli do třídy, která se stala naším útočištěm a také tomíkům z TOM Delší Borotín. **Pokračování na straně 6**

OTROKOVICE

Nahoře nás čekaly azimuty, s malými obtížemi jsem to zvládla. Pokračovali jsme na dřeviny a KPČ, o kousek dál byla orientace mapy. Potom další „kopeček“ a TT. Seběhli jsme dolů a ukázaly své schopnosti na stanovišti uzlů. Zbývalo už jen pár metrů k cíli. Ještě odhad vzdálenosti (ten jsem trošku přecenila :D). Poslední stanoviště – hod míčkem se mi ovšem vydařil, jen jedna trestná minuta – to mě potěšilo. A potom už jen sprint do cíle.

Doběhla jsem v čase 41 minut, což mě trochu zklamalo (dvakrát jsem se úplně zbytečně ztratila kvůli své nepozornosti). Všichni jsme čekali na výsledky. Celkový čas 45 minut stačil na první místo. Počkali jsme na vyhlášení a všichni jsme spokojeně odešli domů.

Za oddíl jsme získali 13 medailí a 16 postupů na Český pohár (další závod byl v Uherském Hradišti). Všem závodníkům patří velká pochvala. Na závěr bych chtěla poděkovat všem organizátorům a kontrolám za skvělou trasu a jejich čas, který obětovali, abychom my mohli běžet. Ještě jednou VELKÉ DÍKY!

Kačka Kunozová

Konečně k nám přišlo jaro a s ním i nová sezóna turistických závodů. Všichni jsme netrpělivě čekali na sobotu 28. 3, kdy jsme mohli poměřit své síly s dalšími závodníky. Letos se krajské kolo konalo u nás v Otrokovicích, a proto byla touha po vítězství ještě silnější.

Sešli jsme se v devět hodin ráno u skautské základny, naposled rychle zopakovali všechny KPČ, TT, dřeviny, uzly a dali poslední rady našim nejmladším závodníkům (a že jich bylo letos hodně!). Kolem jedenácté vyběhl první závodník a startovalo se vždy po minutě. Najednou jsem se svým číslem 36 stála na startu.

První stanoviště – plížení. Dále lanová lávka a výběh do VELKÉHO KOPCE.

BOHUMÍN

V pátek 15.5.2015 na nádraží v Otrokovicích se sešla první část kluků a holek z TOM 1419 a TOM 1412. Cílem bylo město Bohumín, kde se v sobotu 16.5.2015 konalo 2 kolo turistických závodů Český pohár. My

mladší jsme se rozloučili s rodiči a nastoupili do vlaku. Cesta nám rychle utíkala, povídali jsme si a také hlavně procvičovali turistické značky. Po příjezdu do Bohumína jsme museli utíkat, abychom stihli autobus. Dorazili jsme ke škole, která nám posloužila jako noclehárna. Po vybalení věcí ve třídě následovala hra Městečko Palermo a pak spánek.

Druhý den nás velmi brzy vzbudil telefon, který si někdo zapomněl vypnout. Posnídali jsme a čekali na zbytek skupinky. Neznala cestu a tak Evča musela jít za nimi. Všichni jsme se sešli na zahájení závodu. Bylo krásné počasí, sluníčko hrálo a nebe skoro bez mráčku. Následoval start.

První závodil Lexa s číslem 10. Drželi jsme mu pěsti a hlasitě povzbuzovali. Já jsem běžel se startovním číslem 202 po bílé značce. Trasa vedla kolem řeky, přes louku i lesem. Čekala mne řada kontrolních stanovišť - odhad vzdálenosti, hod míčkem, plížení, lanová lávka, uzly, orientace v mapě, dřeviny, značky, KPČ. Nejtěžší bylo určení dřevin a nejlépe jsem si vedl v KPČ. Po doběhu našeho posledního závodníka nastal čas na dobrou polévku. Tu jsme si dali v restauraci U studny a posilnění kyselici se vydali na vyhlásování výsledků.

Nejlépe se umístil Martin Janeček, který získal 1. místo a zlatou medaili!!! Dobře si vedla také Kuna. Vybojovala postup na Mistrovství republiky. Měli jsme velkou radost, že jsou mezi námi tak skvělí závodníci.

Pak už jen následovala zpáteční cesta na nádraží. Čas ve vlaku jsme si krátili sledováním hry našich hokejistů s Kanadou.

Rodiče na nás netrpělivě čekali a my jsme jim okamžitě po příjezdu sdělovali naše zážitky a dojmy. Už se těším na příští závody, kdy se opět s plným nasazením budu snažit o co nejlepší výkon.

Honzka Čambala (Čambík)

Jelikož jsme přijeli dřív než oni, krásně jsme jim vyzdobili a popsali tabuli na uvítanou. Večer jsme si zahráli nějaké hry z Partičky, zazpívali s foukací harmonikou, prošli se, popovídali a šli spát. Ráno jsme provedli hygienu, dali si něco na zub a naši výpravu posílil Paťa.

Na zahájení jsme vyslechli pravidla, odříkali slib závodníků a část naší skupiny se šla přichystat na běh, protože jsme museli vyrazit hned prvním autobusem, který nás dovezl ke startu, vzdálenému 9 km od školy.

Trošku jsem se proběhl a vystartoval. Běželo se mi dobře, až k azimutům... Tam jsem zazmatkoval, naběhl si stovky metrů navíc, ztratil spoustu času... ale to k závodu taky patří. Když jsem doběhl do cíle, přiznám se, že takhle zpocený a vyčerpaný jsem dlou-

ho nebyl. Řekl jsem klukům něco málo o trati a ať si dají pozor na azimuty. Pak doběhla Kuna a Paťa a vypadalo to nadějně. Tom a Sympl startovali chvíli po sobě a taky chvíli po sobě doběhli do cíle, ale i oni na azimutech zaváhali. Sympl ještě k tomu napsal TT do KPČ a cvakl jeden holčíčí azimut.

Vrátili jsme se na ZŠ a čekali na výsledky. Zrovna jsme se šli opláchnout a doběhl Žán, že Kuna má bronzovou medaili! Paťa skončil na osmém místě, Tom byl pátý a Sympl třináctý. Šli jsme na oběd a Žánovi napsali Paťovi rodiče, že já skončil pátý, stejně jako brácha. Čekal jsem to horší, takže paráda.

Celkové výsledky pro naše oddíly znamenají 4x postup na Mezinárodní závod – úžasné! Počkali jsme na vyhlášení a pak rychle na vlak. Chytla nás bouřka a nabrali jsme zpoždění, ale ve vlaku z Kolína do Olomouce jsem si cestu zpříjemnil „povídáním/spíkováním/šprechtěním“ s žáky polské hudební školy.

Myslím, že závody stály za to a příští rok máme na to, abychom na MČR jeli v ještě větším počtu!

Martin Janeček

V pátek 5.7. jsme vyrazili na předtáborovku do Pačlavic. Cesta byla poměrně únavná a ze všech stékaly proudy potu. Fara byla velká a hned jsme zahráli nějaké hry na seznámení. Opekli jsme špekáčky a Sympl hrál na kytaru tak mohutně, že mu praskla struna. Všichni jsme spokojeně zalehli.

Další den se nesl v duchu her a zábavy. Hráli se

štafety a hry s vodou, jelikož bylo docela teplo. Taky jsme hráli hru po celém městě...ne celé vesnici J. Odpoledne byl zajímavější program. Probíhal totiž test každého účastníka tábora. A nebylo to lehké. Když na vás furt někdo bouchá nebo dělá velký hluk je to těžké. Ale všichni to zvládli. Večer následoval už jen zábavný program.

A potom spát.

V neděli po mši jsme rychle pouklízeli faru a stihli zahrát ještě pár her. Předtáborovka se pořádně vydařila a my děkujeme všem děckám, že výborně zvládli testy SVK na základě kterých byli přijati na tábor. :)

Kuna a Vejta

Před ovka

20. výročí kostela

Letošní rok pro naši farnost znamená hodně. Letos totiž náš kostel sv. Vojtěcha oslavil 20. výročí od jeho postavení. My jsme nezůstali samozřejmě pozadu s gratulacemi a kromě koláží, které jsme vyrobili jako poděkování za podporu, kterou nám farnost dává, jsme na velkých oslavách na Sokolovně zapěli písničku složenou právě k výročí.

Uklid'me Česko

Po úspěšné akci „Světluška“, které jsme se zúčastnili na podzim, jsme se rozhodli udělat další dobrý skutek. Tentokrát nás zaujala celostátní akce — Uklízíme Česko. Parta dobrovolníků nejen z řad našich oddílů se 19. dubna vydala do různých zákoutí Otrokovic. Odpadků jsme nasbírali opravdu hromady. Naplnili jsme bezmála 33 pytlů. Akci tedy mohu prohlásit za úspěšnou a ještě jednou všem dobrovolníkům velké díky.

A příští rok? Příští rok se třeba zase potkáme s pytlí a rukavicemi někde v ulicích Otrokovic.

Opět po roce se potkali všichni tanečníci na Sokolovně. Letošní téma bylo PIRÁTI Z KARIBIKU. Samozřejmě nechyběl Jack Sparrow a jeho loď a hromada pirátů. Novinka nás čekala v občerstvení, kde na nás čekalo grilované masíčko a tortilly. Veselice opět nezklamala a všichni účastníci odcházeli s pocitem dobře stráveného večera. K tanci hrála kapela Quatro.

OSTRAVA!!!

ANEB NÁMOŘNÍCI VE VELKOMĚSTĚ

Další akce směřovala ke slezské metropoli—do Ostravy. Akce započala přenocováním v suterénu a poté už programem ve velkoměstě. Šli jsme se podívat na muzeum miniatur, kde jsme procestovali skoro celý svět. Poté jsme pocítili hokejovou horečku, když jsme dorazili do fan zóny k zimáku, kde probíhalo mistrovství světa. Chvilku jsme fandili a pak jsme vyrazili směr skautská základna, kde jsme nocovali. Druhý den jsme se vžili do kůže horníků, protože jsme navštívili doly, kde se těžilo uhlí. V neděli jsme šli do místního kostelíka na mši, kde byl velice příjemný farář. Pak už následovala jen plavba domů :).

bodování

Anička L.	1360
Kyka Z.	1240
Lucka Š.	1150
Páťa V.	1140
Verča Š.	1110
Kačka Š.	1095
Naty Z.	1025
Bětko R.	770
Terka V.	710
Mája J.	635
Kika H.	525
Bětko O.	240

V sobotu 21.června se Sluníčka sešly v ranních hodinách na nádraží v Otrokovicích, v plném počtu! Nastoupily jsme do vlaku směr Uherského Hradiště. Cesta rychle ubíhala a my se dobře bavily. V Uherském Hradišti jsme měly ještě trochu času přede mší svatou, tak jsme zahrály pár her a před desátou hodinou se přesunuly do kostela na náměstí.

Celé natěšené na vodní radovánky jsme ihned po skončení mše šly do aquaparku. Zaplatily jsme za vstup a s luxusními Rolexkami (náramek, které vám umožňuje vstup do určitých zón aquaparku) se šly převléct do plavek a HURÁ do víru zábavy - tobogán, který se sjížděl na nafukovacích kruzích, divoká řeka, venkovní bazén nebo normální „plavečák“, do kterého se „házely“ bezva šípky. V plaveckém bazénu proběhly i tzv. Kohoutí zápasy. Ještě vysněná návštěva plynové komory neboli páry. Celkem hodně jsme se zapotily a tak si pak rychle daly pár temp v bazénu. Čas neúprosně letěl a naše návštěva aquaparku se chýlila ke konci.

Po sprše, abychom ze sebe smyly chlor a nekoječném vysoušení našich hřív, jsme si daly něco dobrého k jídlu v místním bufetu a zamířily na náměstí, kde proběhlo vyhodnocení celoročky - 3.místo: Lucka Š. 2.místo: Kyka Z. a 1.místo obsadila naše Anička Lóri! Bouchly jsme i šampáňo (bohužel dětské), jelikož budu za chvíli slavit narozeniny. S bublinkami v těle jsme se přesunuly do cukrárny, každá si vybrala nějakou sladkou delikatesu, vedoucí zvaly.

Potom už jsme musely na nádraží a nasedly na vláček, který nás zavezl zpět do Otrokovic. Ve vlaku jsme ještě dostaly nějaké sladkosti... V Otrokovicích jsme na rozloučenou zařvaly to naše „ciky ciky cak“ (některým málem praskly bubínky) a rozešly se do svých domovů. Myslím, že se akce povedla a všechny si z ní odnesly dobré zážitky.

Poznámka: Nikdo se neutopil!

Bětko Rafajová

Žabky

Konečně je tu vlak! My Žabky se už nemůžeme dočkat, až si užijeme další víkend bez rodičů. A tak jim naposledy zamáváme z vlaku a začíná ta nejlepší a nejobdivožnější akce. Ve vlaku si zahrájeme pár her, čas rychle uteče. Došli jsme na místo, kde máme 3 dny bydlet, ale přišly jsme brzo, a to jsme šly špatně a musely jsme se ještě vracet. Paní konečně přišla... jdeme se ubytovat a vedoucí nás hned velmi potěšily radostnou zprávou, že

jdeme plavat, hurá! Vyrázily jsme na bazén a celou cestu zpíváme: Tohle to je naše parta z Otrokovic..., Dneska už mi fóry... A jsme tu - čvách, čvách. Ve vodě si hodně užíváme.

Další den vyrazíme na túru 16 km - na Rozhlednu na Háji v Šumperku. Cestou hrajeme Sirky a „Bombá!“. Šlap, šlap, ... Páni to je ale výhled. Na rozhledně si uděláme několik fotek a jdeme zpátky dolů. Dole jsme měly možnost zakoupit si nějaké suvenýry, a tak nakupujem! A vyrazíme zpátky do klubovny. Šlap, šlap, ... Bolí nás strašně nohy, máme krátký odpoči-

nek. Vedoucí zatím připravovaly další hru a my jsme pro ně nacvičovaly scénku. Po hře máme čas a já s Dančou připravujeme ostatním Žabičkám parádní stezku odvahy. Potom večere a scénka. Řeknu vám, že je to sranda dívat se, jak se Kuna směje. Chrup, chrup, ... Ráno se chystáme do kostela a zároveň se balíme. Po mši už předáváme klubovnu a jdeme na nádraží. Pak cesta domů, opět setkání s rodiči. Musím přiznat, že to byla ta nejlepší akce na světě! A DOUFÁM, ŽE TAKOVÝCH BUDE JEŠTĚ VÍC!

Bětko Černošková

Vyhodnocení celoročky Já (ne)jsem padouch!

Školní rok se nachýlil ke svému konci a tak jsme se v pátek 19.6. se Žabkami sešly v suterénu na poslední schůzku. Ta nebyla jen o tom, že jsme vyhodnocovaly, vydaly jsme se taky na záchrannou misi na pomoc mimoňům, které Vektor uvěznil v temné jeskyni. Všechny jsme výpravu zvládly, a pak už byl čas na vyhlášení toho, jak to celé dopadlo.

Naprosto bezkonkurenčně si vedla Danča Rafajová, které vyhrála s 251 body, pomohla jí taky účast na oddílových akcích, která se hodnotila 7 body. Na 2. místě skončila Barča Kolajová, která nasbírala 180 bodů, 3. skončila Áďa Fusková se 170 body. Ceny jsme ale rozdaly i dalším 3 holkám – čtvrté Majdě Černoškové (166 bodů) a pátým Anič-

ce Janotové a Bětce Černoškové (shodně 152 bodů). Všechny holky navíc dostaly trička s mimoněm, které si navzájem podepsaly. Někteří z vás je v nich viděli na mši, protože holky je nechtěly sundat. Tak můžete posoudit, jak se povedly. Bylo i něco na zub. Škoda, že došlo jen tak málo holek. Na fotkách nás mohlo být víc . :)

Evča Ludvíková

VÝSA DEK

V pátek 22. 5. se v plné polní sešli všechny odvážné holky i kluci na nádraží v Otrokovicích. A co že se to vlastně dělo? Dopslechli jsme se, že loupežníci ukradli poklad, a proto vedoucí povolali ty nejpovolanější a nejodvážnější TOMíky do akce.

Pro první stopu jsme si společně dojeli vlakem do Lípy a odtud už vyrazil každý tým sám za sebe. Samozřejmě bez veškeré elektroniky! Ponechány nám byly jen čelové lampy a svačinky od našich milovaných maminek.

První indicie nás dovedla jen o několik metrů dál, na nedaleké fotbalové hřiště. Druhá šifra už ale byla pořádný oříšek, ale my se nevzdávali! A vyplatilo se, za skvělý čas něco kolem dvou hodin jsme měli hotovo a pokračovali jsme v pronásledování loupežníků přes hory a přes kopce, jako správní turisté "po zelené." Po chvíli bloudění po kopcích nad Lípou jsme našli podle nápovědy v šifře největší strom. Našli jsme i další šifru a s krásným výhledem na noční město, s mrazivým větrem v zádech jsme se pustili do luštění. Šifra byla proklatě dlouhá a vypadala jako obrázek lesní školky. Nakonec se ukázalo, že to byla stará dobrá morseovka. Naše cesta pokračovala pod Drdol, kde nám loupežníci zanechali další stopu. Tady nás potrápilo sudoku, i to jsme zvládli a tím jsme získali číselný kód od zámku k truhle, v níž se skrývala

neviditelná šifra. Pro její objevení jsme papír museli lehce opálit nad svíčkou a pak se vydat za loupežníky směr Komonec. Šli jsme temným lesem k další šifře. Ta měla dvě části a byla jako stvořená pro matematické mozky. V první části jsme vypočítali matematickou rovnici. Výsledkem byly souřadnice, na kterých byla ukryta druhá část šifry, která naznačovala, že loupežníci jsou už blízko i s ukradeným pokladem. Pokračovali jsme v cestě lesem, až jsme zahlédli hořící pochodně. Srdce nám bila jako o život a my se pomalu a potichu přibližovali ke zřícenině hradu, kde se usídlili loupežníci. Domluvili jsme taktiku, obklíčili jsme je snad ze všech stran a křovím se plazili pomalu ale jistě k vrcholu. Naše cesta byla úspěšná, každé skupince se podařilo ukořistit jeden pytel se sladkým pokladem. Mezi zlatem byla další indicie, díky níž jsme zjistili kudy dál. Z lesa ven jsme vyšli až za svítání, a to v Řetěchově, kde byla naše poslední šifra, která prozradila cíl naší cesty.

Tak jsme dorazili až do Ludkovické základní školy. Všechny skupinky dorazily zdárně do cíle, poslední okolo sedmé hodiny ranní. Chvilku jsme se prospali, něco zakousli, sbalili se a v čase oběda se vydali autobusem zpět do Otrokovic.

Celá trasa měla necelých 20 kilometrů, ale po cestě snad každá skupinka alespoň jednou zabloudila, takže se nám trasa ještě o něco protáhla. Myslím, že to bylo úžasné noční dobrodružství a skvělý zážitek pro všechny TOMíky, kteří se nebáli a vyrazili s námi. Velké díky patří vedoucím, kteří naplánovali zajímavou a pro většinu z nás neznámou trasu, a za práci, kterou měli s hledáním a vymyšlením nových šifer. Doufám, že ne zcela vydařené počasí a trochu toho blátička nikoho neodradily a se všemi se uvidíme i na příštím výsadbku :)

Lídaš Ševcůvová

školní rok u kluků

Letos jsme jako námořníci sbírali celý rok body a postupně díky nim získávali vyšší hodnoty. Ti nejlepší námořníci (žlutí) vyrážejí koncem června na akci za odměnu – na vodu.

Každopádně letos se nám sešla dost dobrá parta kluků, která ukázala, že kromě energie, kterou kluci mají na rozdávání má i týmového ducha. Dokázali spolu spolupracovat a tak si užívat program co jsme jim připravili. Byli jste skvělí hoši!

Letos jsme opět zavedli docházku (obrázek), kde jsme po klucích a rodičích chtěli omluvenky, když kluci nepřijdou. Ten kdo se omlouval to taktéž zúročil v celoročce, protože za omluvenky se dostávaly body a vlastně ti nejpodstvější jedou na závěrečnou akci. To možná ostatní kluky trochu naláká k lepší docházce v příštím roce.

Prázdniny už pomalu začínají a my se opět sejdeme až v září, tak sledujte web a FB, abyste věděli, kdy se opět v sobotu ráno v 9:00 potkáme na schůzce.

DOCHÁZKA – TOM 1419 OTROKOVICE			
JMÉNO	ÚČAST	NEOMLUVENO	OMLUVENO
Denis Bílík	70%	0%	100%
Vojta Rafaja	83%	0%	100%
Karel Ondřích	58%	6%	94%
Lada Beran	68%	0%	100%
Jan Žalčík	88%	0%	100%
Petr Blahuš	73%	18%	82%
Tom Janeček	70%	0%	100%
Kuba Fabrika	74%	0%	100%
Matěj Hejčí	40%	61%	39%
Tomáš Zaoral	85%	33%	67%
Patrik Matula	64%	7%	93%
Kamil Piňos	83%	14%	86%
Honza Čambala	70%	33%	67%
Petr Hartman	50%	63%	37%
Martin Janeček	80%	0%	100%
Lexa Lorincz	83%	0%	100%
Martin Pikola	60%	87%	13%
Jožka Ambruz	35%	72%	28%
Honza Staněk	38%	67%	33%
Honza Trnka	79%	50%	50%

Nejmladší holky - u některých z nich bylo velmi těsné, tak nejvíce korálků nasbírala Pavlínka Šibravová, za ní skončila Adélka Baťková a třetí místo získala Tereza Václavová. Ovšem i na ty, které nezískaly medailové příčky čekaly krásné ceny. Poslední schůzku jsme zakončily nejen vyhlášením, ale i velkým pohárem a pohádkou Ledové království.

Odměňovány byly nejen za účast na schůzkách, ale také za výhry v soutěžích. I když to

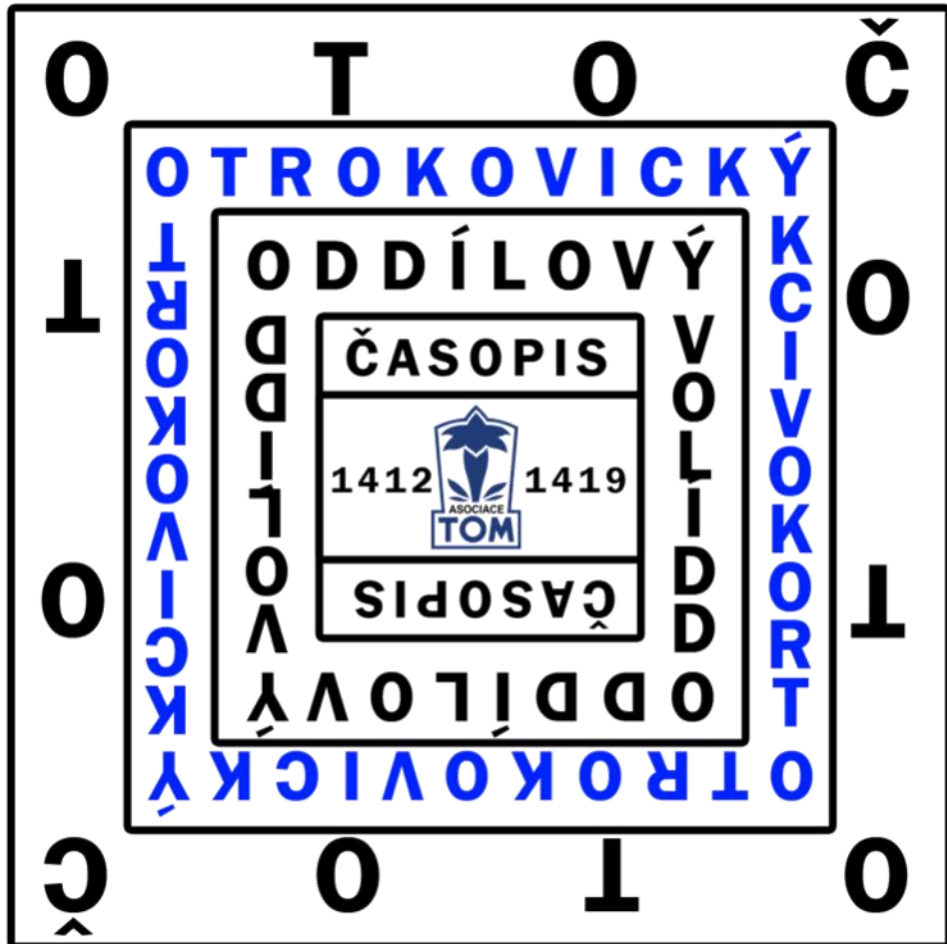
Hádanka: Z Paříže vyletí letadlo směrem do Prahy. O 20 minut později vyletí z Prahy letadlo směrem do Paříže. Obě letadla letí stejnou rychlostí. Které letadlo bude blíž Paříži v okamžiku jejich setkání?

Odpověď pošlete do 20.7. na mail pajaneckova@gmail.com nebo denisbilik@seznam.cz a pokud odpovíte správně, čeká vás odměna =)

Závěrem...

Škola končí, začínají prázdniny, ale hlavně TÁBOR už je za dveřmi. Všem účastníkům tábora, který se uskuteční od 26. 7. do 8. 8. 2015 opět v Bánově, připomínáme aby nezapomněli na táborové obleky. Dále si na tábor vezměte hromadu oblečení jak na dobré, tak i špatné počasí! My už se těšíme a co vy? :)

Ted' už nám nezbývá než jen popřát pohodové prázdniny plné zážitků! Ciky ciky cak...

OTOČ! - OTROKOVICKÝ Oddílový Časopis

Vydávají oddíly TOM 1412 a 1419 Otrokovice

Redakce: H. Žalčík, P. Janečková, D. Bilík

Oddílové stránky: holky www.tom1412.blog.cz

kluci www.tom1419.org

Redakční mail: denisbilik@seznam.cz

pajaneckova@gmail.com

www.facebook.com/TOM1419Otrokovice

Podporuje nás město OTROKOVICE

